



**RAAD VAN  
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 17 mei 2004 (18.05)**

**9608/04**

**COPEN 66  
EJN 32  
EUROJUST 43**

**BEGELEIDENDE NOTA**

---

van:	Dieter BÖHMDORFER, minister van Justitie van de Republiek Oostenrijk
d.d.:	11 mei 2004
aan:	Charles ELSSEN, directeur-generaal DG H, secretariaat-generaal van de Raad
Betreft:	het Europese aanhoudingsbevel
	Mededelingen en toelichtingen van de Republiek Oostenrijk

---

Geachte heer,

Hierbij stuur ik u de mededeling en de toelichtingen van de Republiek Oostenrijk over het kaderbesluit van de Raad betreffende het Europese aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten.

De Oostenrijkse Nationale Raad heeft op 25.3.2004 de wet over de justitiële samenwerking in strafzaken met de lidstaten van de Europese Unie (EU JZG) aangenomen. Aangezien de Bondsraad op 16.4.2004 heeft besloten geen bezwaar te maken, treedt deze wet, waarmee het Europese aanhoudingsbevel in Oostenrijk wordt ingevoerd, op **1 mei 2004** in werking.

Hoogachtend,

(w.g.) Dieter BÖHMDORFER

Oostenrijk zal vanaf 1 mei 2004 het Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2003 betreffende het Europese aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190 van 18 juli 2002, bladzijde 1) toepassen jegens de lidstaten die het Europese aanhoudingsbevel reeds hebben omgezet.

Oostenrijk verwijst naar de verklaring die het ter gelegenheid van de aanneming van het kaderbesluit over artikel 32 ervan heeft afgelegd.

#### **Ad artikel 6, lid 3, van het kaderbesluit**

##### **De uitvaardigende rechterlijke autoriteit**

De *Landes-* en *Bezirksgerichte* zijn bevoegd voor het uitvaardigen van een Europees aanhoudingsbevel ter fine van strafvervolgning en uitvoering van een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende voorzorgsmaatregel.

##### **De uitvoerende rechterlijke autoriteit**

De onderzoeksrechter van het plaatselijk bevoegde Landesgericht is bevoegd voor de uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en voor de uitvoering van de overleveringsprocedure. Tegen de beslissingen van de onderzoeksrechter over de uitvoering van het Europees aanhoudingsbevel is beroep bij het bevoegde *Oberlandesgericht* mogelijk.

#### **Ad artikel 7, lid 1, van het kaderbesluit**

De centrale autoriteiten voor het verlenen van bijstand aan de bevoegde justitiële autoriteiten zijn het ministerie van Justitie en het ministerie van Binnenlandse Zaken, directoraat-generaal openbare veiligheid, *Bundeskriminalamt*.

Adressen:

Bundesministerium für Justiz  
Abteilung IV 1  
Museumstraße 7  
1070 Wien  
Oostenrijk

**Tel:** +43-1-52 1 52-0  
**Fax:** +43-1-52 1 52-2500  
**e-mail:** [kzl.F@bmj.gv.at](mailto:kzl.F@bmj.gv.at)

Bundesministerium für Inneres  
Generaldirektion für die öffentliche Sicherheit  
Bundeskriminalamt - SIRENE Österreich  
Josef Holaubek Platz 1  
1090 Wien  
Oostenrijk

**Tel:** +43-1-24836-85280  
**Fax:** +43-1-315 28 54  
**e-mail:** [bmi-ii-bk-spoc@bmi.gv.at](mailto:bmi-ii-bk-spoc@bmi.gv.at)

**Ad artikel 8, lid 2, van het kaderbesluit**

De Republiek Oostenrijk aanvaardt een Europees aanhoudingsbevel in iedere officiële taal van uitvaardigende staten die zelf door Oostenrijkse rechters uitgevaardigde Europees aanhoudingsbevelen in het Duits aanvaarden.

**Ad artikel 25, lid 2, van het kaderbesluit**

De minister van Justitie beslist over de doorgeleiding van personen over het grondgebied van de Republiek Oostenrijk naar een andere lidstaat op grond van een voorafgaand verzoek. Hij is derhalve verantwoordelijk voor de ontvangst van verzoeken tot doortocht en van de vereiste documenten evenals alle met deze verzoeken verband houdende ambtelijke briefwisseling.

**Ad artikel 27, lid 1, van het kaderbesluit**

Oostenrijk verklaart dat, in zijn betrekkingen met andere lidstaten die dezelfde verklaring hebben afgelegd, toestemming geacht kan worden te zijn gegeven voor de vervolging, berechting of detentie met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, van de persoon wegens enig ander vóór de overlevering begaan feit dan dat welk de reden tot de overlevering is, tenzij de uitvoerende rechterlijke autoriteit in een specifiek geval in haar beslissing tot overlevering anders beschikt

---